

Niels Peter Juel Larsen
En morders bekendelser
303 sider

Kriminalforlaget Det er altid forbundet med lidt ondt i maven og en tung skygge at læse litteratur om og i særdeleshed AF forbrydere og mordere, der ender deres dage på skafottet. På en måde kan man ikke lide det, på den anden side er det jo voldsomt spændende at høre en dødsdømts inderste tanker og et syn på, hvorfor det nu gik, som det gik.

! 1840 blev Ole Kollerød 38 år gammel halshugget på Amager Fælled for mordet på en papirkusk. I sit fangenskab sad han i to år op til henrettelsen i Stokhuskælderen og skrev sine erindringer.

En morders bekendelser.

Av for den da.

Ud fra bogen får man det indtryk, at det hele vejen rundt var uheldige omstændigheder, der gjorde, at morderen blev morder, og at han fik den rettergang og dom, som han fik. Ole Kollerød lader til at have været et åndeligt og intellektuelt godt begavet menneske, der bare havnede på den forkerte side af loven.

Og hvem var det egentlig, der havde skylden for, at han blev morder.

Var det samtiden og iscenesættelsen af en tid, der skulle fremstå som forgyldt, men som bestemt ikke var det for alle.

Et billede tegnes af en jævn mand der tages i forsvar, måske fordi han har et godt selvbillede, måske fordi han blev offer for et system, der beskyttede sig selv.

Vi ved det ikke. Men bogen er fremragende og godt skrevet og redigeret og indeholder eksempelvis Ole Kollerøds egen tekst sat op imod den tid, der nu herskede tilbage til hans levetid i 1800-tallet.

Bl.a. blev han nærmest lokket til at være medsammensvoren i et tyveri af smør og kaffekander og blev så senere afsløret af en politispion i en kælderbeværtning.

En særlig bog om et særligt emne om hvor grueligt galt det kunne gå, hvis man havde en lidt svag karakter for et par hundrede år siden.

Bestiller man den her bog hos boghandleren eller andre steder, skal man passe på, man ikke forveksler dem med Peter Lundins biografi med samme titel.

